

Účastníci původního řízení

Žalobce: Carlos Escribano Vindel

Žalovaný: Ministerio de Justicia

Předběžné otázky

- 1) Musí být obecná zásada unijního práva zákazu veškeré diskriminace vykládána v tom smyslu, že s ní není v rozporu taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava obsažená v čl. 31 odst. 1 zákona č. 39/2010 ze dne 22. prosince 2010, o státním rozpočtu na rok 2011, která stanovila různé míry snížení [odměn], jež dopadly tíživěji na soudce, jejichž platy byly nejnižší a kteří tak museli k udržitelnosti veřejných výdajů přispět nejvyšší měrou? (zásada zákazu diskriminace)
- 2) Musí být obecná zásada unijního práva zachování nezávislosti soudů prostřednictvím stabilní a spravedlivé odměny odpovídající funkcím vykonávaným soudci vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava obsažená v čl. 31 odst. 1 zákona č. 39/2010 ze dne 22. prosince 2010, o státním rozpočtu [na rok 2011], která nezohledňuje povahu jimi vykonávaných funkcí, počet odpracovaných let ani důležitost jejich úkolů a vede jen k tomu, že osoby, jejichž platy jsou nejnižší, přispívají k udržitelnosti veřejných výdajů nejvyšší měrou? (zásada nezávislosti soudů)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Norderstedt (Německo) dne 29. ledna 2018 – Christian Füllä v. Toolport GmbH

(Věc C-52/18)

(2018/C 152/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Norderstedt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christian Füllä

Žalovaná: Toolport GmbH

Předběžné otázky

1. Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že spotřebitel musí podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku, vždy pouze v místě, na kterém se spotřební zboží nachází?
2. V případě záporné odpovědi:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel musí podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku, vždy v obchodním sídle podnikatele?

3. V případě záporné odpovědi:

Jaká kritéria vyplývají z článku 3 odst. 3 třetí pododstavec směrnice 1999/44/ES pro stanovení místa, na kterém musí spotřebitel podnikateli nabídnout spotřební zboží zakoupené na dálku, aby mu umožnil opravu nebo náhradní dodávku?

4. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele:

Je s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES slučitelné, že spotřebitel musí nejprve uhradit náklady na dopravu tam a zpět nebo vyplývá z povinnosti „bezplatné opravy“, že je prodávající povinen uhradit zálohu?

5. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele a povinnost spotřebitele nejprve uhradit náklady je v souladu s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetí pododstavec ve spojení s článkem 3 odst. 5 druhou odrážkou směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel, který podnikateli závadu pouze oznámil, aniž by mu nabídl dopravu spotřebního zboží do místa podnikatele, není oprávněn vypovědět smlouvu?

6. Pokud se místo, na kterém musí spotřebitel nabídnout podnikateli spotřební zboží zakoupené na dálku k prohlídce a umožnění dodatečného plnění, nachází – vždy nebo v konkrétním případě – v sídle podnikatele, ale povinnost spotřebitele nejprve uhradit náklady není v souladu s článkem 3 odst. 3 prvním pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 4 směrnice 1999/44/ES:

Je třeba článek 3 odst. 3 třetím pododstavcem ve spojení s článkem 3 odst. 5 druhou odrážkou směrnice 1999/44/ES vykládat v tom smyslu, že spotřebitel, který podnikateli závadu pouze oznámil, aniž by mu nabídl dopravu spotřebního zboží do místa podnikatele, není oprávněn vypovědět smlouvu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) 29. ledna 2018 –
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE**

(Věc C-55/18)

(2018/C 152/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Žalovaná: Deutsche Bank SAE

Zúčastněné strany: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Předběžné otázky

- 1) Je třeba mít za to, že Španělské království prostřednictvím článků 34 a 35 zákoníku práce, jak je vykládá judikatura, přijalo opatření nezbytná k zajištění účinnosti omezení délky pracovní doby a denního a týdenního odpočinku, která stanoví články 3, 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003⁽¹⁾, pro ty pracovníky pracující na plný úvazek, kteří se výslovně nezavázali, jednotlivě nebo kolektivně, k práci přesčas a kteří nejsou mobilními pracovníky a nepracují v rámci obchodního loďstva nebo železniční dopravy?